

огледъ именно на тия нужди, Софроний превежда нѣколко Езопови басни и древната и широко разпространена книга „Митология Синтипа философа“, които, подобно на Паисиевата история, се разнасяли между населението и преписвали. Тѣ свидетелствуватъ, какъ Софроний много добръ е схващаль нуждата отъ разпространение на поучения срѣдъ народа и отъ потвърждение справедливостта на извѣстни житейски истини и какъ умѣло подбира средства за нейното задоволяване — чрезъ образно въздействие върху народната душа —, при което и четенето е по-достъпно и приятно. Въ тия свои трудове Софроний намира и утѣха въ голѣмата си скръбъ, причинена нему отъ затворническия му животъ при игумена Калиника въ Видинъ. Все съ огледъ къмъ потрѣба за разпространение срѣдъ народа на религиозни и нравствено-поучителни истини, Софроний пакъ въ Видинъ написва и друга сбирка: „Поучения и словосказания за празниците“, събрани отъ много книги и написани отъ славянски езикъ на простъ бълг. езикъ, „Тѣй като много священници и монаси и прости четци нашии четуть, а не разумѣють типография словеския слова, что глаголетъ; того ради и азъ грѣшникъ потпахъ (постарахъ се) и трудъ положихъ по силѣ моея, и произвѣдохъ сию книгу отъ словенскаго пространнаго языка на болгарский простий и краткий языкъ, во еже разумѣти всякому болгарскому простому и невѣжому народу, и узнати законъ и вѣру нашу“. Нѣкои отъ тѣзи поучения и слова сж влѣзли по-късно и въ състава на „Недѣльника“.

Понеже и следъ освобождението на Софрония отъ Видинъ, кърджалиитѣ все стояли изъ неговата епархия, той заминава за Крайово, а отъ тамъ за Букурещъ, дето съ неугасваща енергия и съ по-голѣма продуктивностъ продължава своята книжовна дейностъ. Боейки се отъ Бога да не го накаже, за дето е оставилъ паството си, той денемъ и нощемъ се труди да испише „няколко книги по нашему болгарскому языку, та ако не би възможно менѣ да казвамъ имъ сасъ уста моя, да чуютъ отъ мене грѣшнаго някое полезное поучение, а тий да прочетуть писание мое и да уползують ся“.

Първата отъ тия „няколко книги“ е „Недѣльникъ“, съ който се поставя и начало на новата бълг. печатна книга. Въ тѣсна връзка съ тази печатна книга е единъ Позивъ отъ